

פרשת כי תשא - פרה

" ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדולה" (שמות ל"ב, כ"א).

תגובתו הטבעית של משה בראותו אל מול עיניו את חטא העגל ובשיא זעמו, צריכה היתה להיות בראש ובראשונה כנגד אהרן – הוגה הרעיון והמוציא לפועל.

אולם, ההבנה והאמון בין שני האחים, חזקה יותר מכל והם פועלים כאיש אחד – "וילך משה ואהרן.." (שמות ד', כ"ט).

משה מסיק מעצם התוצאה הנוראה, את גודל הבעיה בפניה עמד אחיו ומנסה לברר אותה במקום להאשימו.

(עיון בפרשת השבוע)

"כי תשא, פרשת פרה- מוציאים שני ספרי תורה. באחד בפרשת השבוע. בשני למפטיר בפרשת חקת (במדבר י"ט)- מתחלתה עד "עד הערב". אין אומרים 'אב הרחמים'.

(לוח א"י הרב טוקצינסקי)

שעור פרשת השבוע: תרצה אורן

י מ י ה ח ו ל		ש ב ת	
5.17	זמן תפילין /טלית	17.19	הדלקת נרות
8.57	סוף זמן ק"ש	17.30	מנחה א' 14.00 ב' 17.30
17.43←17.40	שקיעה		ערבית ושיעור הרב
12.45	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
17.30	מנחה וערבית	11.30	קידוש
18.00	צאת הכוכבים	13.30	מנחה 12.30
20.10	ערבית	17.45	לימוד 'דור לדור'
7.30	שחרית נוער בביה"ס	18.14	צאת השבת

שבת
 שלום

מה אסור לקחת את העבודה הביתה?

פרשת כי תשא היא פרשה עמוסה, כשבלבה נמצא אחד הסיפורים המכוננים בתודעה היהודית – סיפור עגל הזהב. עם זאת, אבקש להתייחס בדברי לשתי פרשיות, שנדמה שנשכחו מחמת צלו הגדול של סיפור העגל. פרשיות אלה עוסקות בשמן המשחה (שמות ל', כב-לג) ובקטורת הסמים (שם, לד-לה). לשתי פרשיות אלה מבנה דומה: הן מתחילות בתיאור ההרכב של המרקחת הייחודית שתכליתה, ככל הנראה, לריח טוב; ממשיכות לתיאור מדוייק של השימוש במרקחות אלה; ומסיימות באיסור מאוד מפתיע – איסור כרת (!) לרקוח מתכונת זהה שלא לצורך המקדש. כך בשמן המשחה:

על-בשר אדם לא ייסך ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם. איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על-זר ונכרת מעמיו.

וכך בקטורת הסמים:

והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו לכם, קדש תהיה לך לה'. איש אשר-יעשה כמוה להריח בה ונכרת מעמיו.

מדוע ישנו איסור כה חמור לרקוח מרקחות אלה מחוץ למקדש?

כדי לענות על שאלה זו, עלינו להבין את הרעיון העומד מאחורי הקטורת ושמן המשחה. אם נעין בפרשיות הקרבנות, נראה כי כל הקרבנות מכוונים לריח. כידוע, התורה מכוונת לצמצום מירבי של ההגשמה במקדש. המקדש בנוי כולו כמקדשי העבודה הזרה שהיו מקובלים באותה תקופה, אך חסר את כל האלילות בתוכו. הדוגמה המובהקת ביותר לכך היא הכרובים – שבמקדשי הע"ז סוככים על פסלו של האליל – במקדש הם סוככים על ריק, להדגיש את רעיון האל המופשט, שאינו ניתן להגשמה. רעיון דומה מבטאים גם הקרבנות: אנו יודעים כי עובדי האלילים חשבו כי האלילים אוכלים את הקרבנות (כפי שניתן לראות במדרש על אברהם המנתץ את פסלו של אביו. אברהם שם בפיהם של הפסלים ויכוח בו כל אחד מהם אומר "אנא איכול קדמאיי" – אני אוכל ראשון). לעומת זאת התורה מצמצמת את מטרת הקרבנות והופכת אותה לרוחנית – וריחנית...

כך גם בקטורת ובשמן המשחה – הריח שייך לפולחן המקדשי. המקדש, כפי שניתן לדמיון, היה מקום עתיר ניחוחות, והחוויה של ביקור במקדש היתה נחרתת עמוק בזיכרון. חוש הריח מעורר זכרונות חדים. כולנו מכירים את החוויה שריח מוכר מעורר בנו. בריח יש יכולת לעורר זכרונות, אולי אפילו חדים יותר מראיה. לכן נראה לומר כי התורה רוצה לקשר אסוציאטיבית בין ריחות אלו למקדש.

אם כן, שאלתנו דווקא מתחזקת. לכאורה יש לתמוה לפשר האיסור, כי דווקא אם נוכל לרקוח ריחות אלו בבית, נוכל גם משם ליצור קישור למקדש.

התשובה מצויה, לדעתי, בשני משוורים. ראשית, נדמה כי איסור זה הוא חלק מרעיון 'ריכוז הפולחן', הרעיון האוסר קיום פולחן דתי מחוץ לתחומי המקדש (או המשכן). אמנם רעיון זה עובר מספר תמורות לאורך חומשי התורה ולאורך ההיסטוריה, אך ברור כי פרשיותינו דוגלות ברעיון זה. התורה אינה מעוניינת ש"יניקח את העבודה הביתה". יתר על כן, טמונה בכך סכנה שהתוצאה ההפוכה תקרה, ובמקום שריחות אלו יקשרו למקדש בעת שנהיה מחוץ לו, הם עלולים להיקשר אסוציאטיבית לאירועים אחרים שמחוץ למקדש, אפילו כשנהיה בתוכו.

בנוסף, חשוב לציין כי גם בריח ישנם יסודות גשמיים. אמנם ביחס לאכילת הקרבנות, מדובר בהרחנה (ספיריטואליזציה – הפיכה לרוחני), אך באופן כללי אין זו צורת העבודה המופשטת ביותר. יש בכך סכנה שהריח, שאמור להפוך את העבודה לרוחנית יותר, דווקא ישיג את המטרה ההפוכה.

נראה כי משתי סיבות אלה, אוסרת התורה לחקות את שמן המשחה וקטורת הסמים מחוץ למקדש.

אביצ'ר צמרון

ביום ששי - יצאו ילדינו לבתי הספר והגנים כשהם מחופשים צוהלים ומשלוחי מנות בידם, ליום לימודים מהנה במיוחד וחסר דאגות.

בשיעורו בליל שבת לאחר התפילה, הביא הרב ארי את דבריו של הרב אבינר כפי שפורסמו לאחרונה באתר "כיפה" ועיקרן - ניגוח ה"רבנים הפופוליסטים" כהגדרתו. הרב אבינר 'נותן בהם סימנים' כך שנוכל לזהותם בקלות - אם בהופעתם המודרנית, ואם בניסיונם לכבוש את הלבבות על חשבונן של המסורת וההלכה. מלאכה לא קלה הוטלה על הרב ארי, אשר על פי המגדיר מפרי עטו-חצו של הרב אבינר- הוא מסומן ממש כמרכז המטרה. בנושא הלבוש תיקן רבנו מיד את הופעתו ברוח פורימית והוסיף לגיקט איתו הגיע, עניבה צבעונית התואמת לכובע מפלסטיק אותו חבש על ראשו. כך נאלצנו להתרכז יותר בדבריו ולהתעלם מלבשו, שעלול היה לגנוב את תשומת הלב. כשנגע בטיעון הפופולזים, הביא כנגדו שלוש דוגמאות בהן נוהגים על פי הכלל "דרכיה דרכי נועם" כשיקול בפסיקה. אל תקרי מעתה 'פופולזים' בצניות, אלא- " דרכיה..וגו' ". הרב ארי חזר לנושא ההופעה והתייחס למאמר בו שיבח הרב אבינר את זקנם הלא מטופח של הרבנים המסורתיים כדוגמת המהרי"ל דיסקין, שהיה ארוך ולא סימטרי, להבדיל מהרבנים הפופוליסטים- כהגדרתו. לעומתו הביא הרב ארי 'תנא דמסייע' ממקרה דומה בו טען תלמיד חכם שאינו עבדקן - "אל תסתכל בזקנקן..".

בשבת זכור - קודם מחיית עמלק השכם עם שחר, פעל גלאי העשן באחד הבתים, צפצף והחריש אוזניים. תוך מספר דקות הגיע מרכז 'צוות כיבוי האש' של קיבוצנו וסגנו, שהיו בדרכם להתראה נוספת, ולא מצאו זכר לעשן. נוציין שהיה זה בביתה של מלכה..אש. מה זיהה הגלאי בדיוק? קשה לשער, אך היה זה תרגיל מוצלח לצוות והזדמנות פז לבדיקת המערכת.

במוצ"ש - ערב פורים - לאחר קריאת מגילה במספר מוקדים, התכנסנו כל בני הקהילה לנשף פורים מושקע במיוחד. המחזמר "טופלה טוטוריו" על פי סיפורי שלום עליכם (רבינוביץ'), שעובד למחזה על ידי אוריאל אופק- עלה על הבמה, בהפקת ועדת תרבות, ובגדול! רבים וטובים היו שותפים למאמץ ושמותיהם הופיעו על התוכניה. עצם תהליך העבודה על המחזה, היה חווייתי עבור המשתתפים מבני כל הגילים שנהנו מכל רגע. שיתוף הפעולה המוצלח בין הבמאי לבין המעבד המוזיקאלי- שניהם יצירתיים וכישרוניים- עליהם גאוותנו, אשר חברו למרכזת ועדת תרבות עתירת ניסיון - כבש שיא חדש. הבמאי- נעים ההליכות, יצר בקרב השחקנים אווירה מקצועית ונעימה שבאה לידי ביטוי במחזה משעשע וקולח. תודה ל: פיני החייט- שפרח וזרח אל מול הקהל. טופליה- שנשא על גבו בגאון רגשי אשמה וליקויים בתקשורת. גיטל- הדאגנית והזריזה. רבי גרשון- השלימזעל. קלמן- המיוסר. האולר- האנושי, רעיון מבריק תרתי משמע. ילדי החדר- השובבים שמיררו את חייהם של טופלה ושל רבי גרשון. ילדי טופליה- שעמדו לצידו בטוב וברע. תודה לאחראים על: התפאורה הנאמנה למקור, התלבשוות שהותאמו לכל סצנה, ההגברה והתאורה שהתנהלו ללא תקלות, האיפור היצירתי הכוריאוגרפיה הרב גילאית, העיצוב הגראפי המדויק וליוצר הסרט- "חלומו של טופליה" שזכה והתעלה על עצמו- בלי עין הרע...

על כל אלה, על כל אלה, שמור נא לי א- לי הטוב! וגם..על כרמונה זכור לטוב.

כשיצאנו מהאולם ובטננו מקרקרת, התכבדנו בקלחי תירס חמים ומשביעים, כתחליף לנקניקיה בלחמנייה המסורתית. הגברים העייפים פרשו בעצלתיים לבתיהם, בעוד הנשים יצאו לכרכר ולפזז במשתה בהפקתה של קרן רועי ונערותיה, שכלל: 'זומבה' בהדרכת דיאנה, ריקודים בין אורות המרצדים בחשיכה, די ג'י שהצטנע מאחורי פרגוד ואחות תורנית על תקן 'מוזגת משקאות בריאות' שכללו חומר למחשבה- דיווחה משתתפת סמויה.

במהלך הלילה, עמלו ילדי החטיבה וכמה מילדי התיכון על הכנת היריד. היה זה ליל שימורים שהתנהל על מי מנוחות, כתוצאה מהיערכות מקדימה ושילוב הכוחות של נציגי וועדת חינוך ביחד עם ההורים.

ביום ראשון - פורים - נפתח היריד לקהל גדול ומגוון שפוזר בחכמה ובתבונה על פני מספר מוקדים, כך שלא הורגשה צפיפות כלל. נושא היריד היה "החלל" ונוספו לו דוכנים חדשים ומשעשעים. תודה לספיר חביביאן וילדי כיתה ח' על הפקת היריד ששמעו יצא למרחוק. תודה למדריכי החטיבה והתיכון, ותודה מיוחדת למרכזת הועדה אורלי וידס, שזיכתה אותנו ליהנות ממקצת כישרונותיה - אם בארגון ואם בריקוד. החל משעות הצהריים ועד לשעות הערב חגגנו איש וביתו. בחדר האוכל המקושט, התקיימה סעודת פורים שמחה בכיכובו של משה מיארה - המרקיד האזורי ואף נישאו דברי תורה מכובדים מפיו של שימקו אל עמי, בנם של חדווה ויהודה. מביתו של הרב ארי, נשמעו קולות שמחה, תיפוף וריקוד שהעידו על שמחת מצווה לעילא ולעילא מבלי לדלג על אף אחת ממצוות החג, ובכללן 'עד דלא ידע'. ואם במצוות עסקינן, נציין את אהרן שנון שקרא מגילה בערב ובבוקר לחיילים בבסיס נחל עוז ולסבתו יוכבד בביתה - בדבקות ובמסירות. נאחל לו הצלחה במעבר לשדרות. חיילי גרעין צבר המשרתים באזור יצאו דחופים עם משלוחי המנות שנתרמו על ידי חברי סעד, לטובת חבריהם בגזרה. המשלוחים הגיעו ליעדם בשלום ומוראל החיילים עלה פלאים. תודה לגרעין צבר על שיתוף הפעולה ולכל מי שטרם בנושא חשוב זה.

ביום שני - בבוקר, יצאו ילדי כיתות א' ו' לטיול והפעלות באזור הכלניות שליזנו. ילדי החטיבה והתיכון יצאו באווירה ספורטיבית, לטורניר הכדורסל המסורתי של נוער הקיבוץ הדתי, שהתארח בעיר חולון. החבורה חזרה אמנם ללא גביעים או תארים, אך בריאה בגופה, אופטימית ובמצב רוח מרומם.

ביום שלישי - ביקרו נשיא המדינה ופמלייתו ב'מועצה האזורית שדות נגב' מלווים בראש המועצה התמיר והנמרץ, שהציג בפניו את ההישגים באזורנו. הנשיא נפגש עם תושבים, תלמידים וחקלאים נציגי האזור - ביניהם איציק לייכטר, דובי גינזברג ועוד ששה מתלמידי סעד - שכיבדו את הנשיא בנוכחותם. הקולות שנשמעו ביום זה ממפלגת 'הבית היהודי' לא בישרו טובות, כפרומו לפרשת השבוע: "אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה - קול ענות אני שומע". שוב עומד בנט למבחן. כיצד ישקם את תדמית המפלגה ויטפל ב'פרשת הכסף" אשר אמר 'לכאורה' הח"כ הסורר, לקנות בוחרים במפקד? האם יקיים את "וביום פקדי ופקדתי"? בינתיים במו"מ הקואליציוני, מול שני טירונים פוליטיים, יכול ראש הממשלה לומר - "מכל מלמדי השכלתי".

יום קיאאן

לגלית שילר
אתך באבלך במות אמך
שולה ברבי ז"ל
קיבוץ סעד

נר זיכרון -

(תשע"ב)

(תשמ"ט)

כ"ד אדר - יום פטירתו של אברהם יום טוב ז"ל (אביו של דני יום טוב)

כ"ז אדר - יום פטירתה של רחל אלפרשטיין ז"ל (אמה של ריבה זהר)

”אחת משלנו” – חנה קיני מספרת על אמה

נולדתי ברוסיה הלבנה, בעיירה קטנה בה היו יהודים רבים – רובם חסידי חב”ד. לאבי קראו יהושע-זאב ולאמי נינה - שם רוסי, וניסה – באידיש שהפך אחר כך לנינוצ'קה. אבי הגיע במיוחד מליטא לרוסיה כדי להתחתן עם אמי.

כשהייתי בת חמש החליט אבי שנעלה ארצה, כי ברוסיה היה כבר משטר קומוניסטי שסגר את ה”חדר” בו למדו שני אחי. ברגע שהוא החליט אבי שללא חינוך יהודי מקומו לא ברוסיה. למרות הקושי לצאת מרוסיה בסוף 1929, הצלחנו במשימה תודות לאביו של אבי שגר בירושלים לאחר שעלה ב1923 והיה ממקימי ”מגדל עדר” – היום כפר-עציון. הוא שלח לנו סרטיפיקטים, ולמזלנו קיבלנו היתר יציאה.

מסן-פטרבורג נסענו ברכבת לאודיסה, שם היינו צריכים לעלות על האניה. לקחתי אתי את הבובה. מפקחות הנסיעה חשבו שהחבאתי משהו בראשה החלול של הבובה וערפו אותו. התמונה של בובתי האהובה ללא ראש ליוותה אותי עוד הרבה שנים בירושלים.

הגענו באניה לנמל יפו. שם כבר חיכה לנו בא-כוחו של סבי מירושלים. נסענו לירושלים, לביתו שם הוא שימש כרב למרות עיוורונו. ראייתו נפגמה זמן קצר לפני שעלה ארצה ובארץ מצבו החמיר. הגענו לירושלים. המעבר מסן-פטרבורג לשכונות החרדיות בירושלים – היה הלם תרבות במיוחד עבור אמי שלא מצאה את מקומה. היא לא ידעה לבשל, ומעולם לא היתה עקרת-בית. ברוסיה היא לא טיפלה בנו – תמיד היו עוזרת ומבשלת וחייה היו די קלים. לזכותה יאמר שתמיד היתה במצב רוח טוב ולקחה הכל בהומור.

גרנו בירושלים שלוש שנים והחיים היו יותר מקשים. הבנים הלכו לישיבה, ואני הייתי צריכה ללכת לבית ספר. בסביבה שגרנו בה – במאה-שערים הלכו כולן לבית ספר של בן-ציון אדלר, ובו דיברו אידיש, ואמא שלי אמרה שהיא תשלח את הבת שלה רק לבית-ספר שמלמד בעברית. אז מצאו בית-ספר כזה – ”אלטשולר” – אמנם בית-ספר חרדי ממש, אך שפת הדיבור בו היתה עברית.

כעבור שלוש שנים של מגורים בירושלים עברנו לתל-אביב, שם קיבל אבי משרה ברבנות במחלקת הכשרות, ונהיה קל יותר. גרנו בדירה מצ'וקמקת, אבל אבי קיבל כבר משרה והסתדרנו. בתל-אביב התחלנו בחיי שגרה. נכנסתי לכיתה ג' בבית-ספר תלפיות – בית-ספר דתי של המזרחי. בין אחיה של אמי היה לי דוד ציוני – נלהב. הדוד הציוני ברוסיה נתן הרבה כסף לקרן הקיימת כדי שיקנו לו בארץ אדמות, כי הוא כל הזמן רצה לעלות ארצה. כשבאנו ארצה ידע אבי שהדוד כבר לא יעלה, אז הוא ביקש ממנו רשות לקבל את כל הזכויות שלו על האדמות, ודודי שלח לו את כל המסמכים שהעידו על בעלותו על האדמות והן עברו לאבי. קיבלנו חלקת אדמה בכפר 'חיבת ציון' שליד כפר הרואה. אבי אהב מאד את עבודת האדמה בשילוב עבודתו כרב. הוא נטע פרדס, וטיפח אותו בעזרת פועלים ומומחים.

אחר כך נבנו שם בתים ואמי ואחי עברו לגור שם. אני נשארתי לבדי לגור בדירה עם אבי בתל-אביב כי שם למדתי. אמי ואחי גרו בחיבת-ציון והיינו עוברים מפה לשם, עד שאחי התחתן וקיבל את החלקה של אבי. שם התגורר וגידל אתרוגים במקום התפוזים הפרדס.

הייתי פעילה בבני-עקיבא. גמרתי בית-ספר, הלכתי לסמינריונים ואח"כ למדתי בסמינר לגנות. הציעו לי להצטרף לגרעין התורני שאריה קרול היה חבר בו. הצטרפתי לגרעין, אך לא הייתי בהכשרה כי למדתי. אלישבע (אחותו של משה בן-צבי) ואני לא עברנו לטירת-צבי כי המשכנו את לימודינו בסמינר. בשנת 1943 סיימנו את הסמינר וכעבור חודש הגענו יחד לעלומים- היינו חברות טובות מאוד – עד היום, ומאז אני בקיבוץ.

מכיוון שסיימתי סמינר ובהרצליה חיפשו מקומות פרנסה, שאלו אותי אם אני מוכנה להיות גנת. במושבה הרצליה פתחו גן דתי ולשם הלכתי לעבוד. הייתי יוצאת בשבע ושלושים, וחוזרת באחת ושלושים בצהריים. היות וזה לא נחשב ליום עבודה מלא, השלמתי אחר הצהריים בסניטריות, כדי למלא את יום העבודה שלי. הייתי גנת בהרצליה שלוש שנים וכשהילדים בקבוץ גדלו, הייתי תקופה קצרה גנת שלהם בהרצליה.

את קבוס הכרתי בקיבוץ. ולאחר חמש שנים ללא קשר, גילינו זה את זה ונישאנו. בחתונתנו נכתבו שירים, הוקראו מכתבים וחברים רבים המשיכו ללוותנו ימים רבים. לחתונה באו הרבה רבנים מתל-אביב. קבוס אמר לי – "מרוב רבנים לא ראו אנשים". הרבנים ישבו בשולחן הראשי ואנחנו ישבנו בצד, לא היינו בכלל חשובים.

לפני החתונה היה קבוס בסעד תחתית ואני בהרצליה, וחליפת המכתבים מהתקופה ההיא שמורה עימי. הוא היה מגיע להרצליה אחת לשלושה שבועות, והיה מספר לי איך הם נהגו להעביר את שעות הנסיעה הקשות – הם ישבו בגב המשאית. הדרך היתה ארוכה וקשה, והם העבירו את הזמן בתחרות, מי יספיד את רעהו טוב יותר..

זכרונות מטיולים-

אני לא זוכרת מהרצליה את הקשיים החומריים, כי היו לנו חיי חברה תוססים. אני זוכרת את הטיולים שלי ושל אלישבע. היינו נוסעות תמיד בטרמפים. פעם נסענו לכפר-עציון – כי לאלישבע היתה שם אחות. בקרנו אותה אחרי שילדה את חנן ואח"כ את התאומים צביקי ויעל פורת. ביקרנו במנזר הגרמני והחלטנו לעשות טיול לחברון, משם לבאר-שבע ומבאר-שבע לבארות-יצחק. לחברון לא יכולנו לנסוע שתי בנות לבד באוטובוס ערבי, אז נסענו לירושלים ואיתרנו שם בן גרעין – נתנאל קאצבורג, אמרנו לו שאנחנו רוצות לנסוע איתו לחברון. עלינו על אוטובוס ערבי שיצא משער יפו ונסע לחברון. הגענו למרכז חברון שם כולם היו ערבים, לא היה שם אף יהודי. השוטרים האנגלים ראו אותנו באוטובוס והם לקחו אותנו ועשו עלינו חיפוש- הם חשבו שאנחנו מהפלמ"ח שרוצים לעשות איזה פיגוע. הם לא ראו שום דבר, ושחררו אותנו. הלכנו יחד עם הבחור למערת המכפלה, כשירדנו מהמערה באו אלינו נערים ערביים ושאלו אותנו אם אנו רוצים לראות את הרובע היהודי. הם לקחו אותנו לרובע שהיה בלי יהודים, והבתים היו כולם הרוסים. אנחנו היינו עם שני ערבים קטנים, שאחד מהם אמר לנו בערבית: - "כל היהודים – אוטבוח" – ועשה תנועה של סכין על צווארו. הרגו את כל היהודים.

חזרנו למרכז, ורצינו לנסוע לבית-אשל ליד באר-שבע. נתנאל חזר לירושלים ונותרנו שתי בחורות. עלינו לאוטובוס ערבי ושאלנו את הנהג אם אפשר להגיע איתו לבית-אשל. באוטובוס היו רק ערבים, וכל הדרך עלו עליו בדואים עם שבריות ענקיות. התחלנו מאוד לפחד. הוצאנו את הסידור ואמרנו את תפילת הדרך.

הגענו לבית אשל בערב, ולמחרת רצינו להגיע לבארות-יצחק. הנהג הוריד אותנו על הכביש ואמר לנו שמכאן אנחנו הולכות עד לבארות-יצחק. מיד התאספה סביבנו קבוצה של נערים ערבים וזרקו עלינו אבנים. הגיע שומר ערבי רכוב על סוס שגירש את הנערים. הוא הביא אותנו אל ערבי זקן שלקח אותנו לבאר אליה היו מגיעים חברי

בארות-יצחק על מנת לשאוב לעצמם מים, ובאמצעות עגלה של בארות-יצחק עם מיכלי-מים הגענו לבארות-יצחק. והיו עוד הרבה טיולים.

הייתי בעברי גננת וגם מטפלת ואחרי שילדתי את עידו עבדתי בחדר-האוכל הישן. כשעברנו לחדר-האוכל החדש, הגדול, קיבלתי עליו את הפיקוד וגם יצאתי לקורס בתל-אביב. אחרי שגמרתי את ריכוז חדר-האוכל הייתי מחסנאית בגדים לתקופה מסוימת, ועברתי לטיפול בילדי בית-הספר יחד עם שרה רוזמן בבית הכולל. ב-1978 הלכתי ללמוד תפירה, אבל אז בנו את חדרי האוכל החדשים ואני נכנסתי לעבוד עוד פעם לחדר האוכל ביחד עם שושנה דביר וארגנו יחד את כל מערך ההגשה.

לסיכום – בכל העניינים המעשיים הייתי פעילה מאד בקבוץ. אני כבר לא זוכרת את כל המקומות שעבדתי בהם, אבל אף פעם לא ראיתי שחורות, תמיד הייתי אופטימית. ראיתי תמיד את חיי בקבוץ כמקום שאני יכולה להתגאות במה שאני עושה. גם עכשיו – עם כל השינויים – אני לא מצטערת שבחרתי בחיים האלה. אני יכולה לומר – ובגילי אני כבר יכולה להגיד בפה מלא – שאין מקום טוב יותר בעולם לחיות בו מאשר כאן.

ראינה – חיי'ה יקותיאל

פסח בפתח ונה'יה פסח..

- **התחלנו את ניקיון הרכבים לפסח** - שימו לב למדבקה "נקי לפסח" המבשר שהרכב לא ינוקה שוב לפני החג. - אנא שמרו על ניקיון הרכבים! בשום אופן אין לאכול או לשתות בתוך הרכב **במשך כל השנה**- תמיד יישארו ראיות..
- **אין לרדת בשום אופן עם הרכב מכביש האספלט**- גם אם הרכב סודר 'באופן זמני' לשמירה. נזקים במרכב התחתון ומשקעי בוץ, כבר החלו להתגלות ברכבים שסטו ממסלולם. כל נזק מסוג זה, אינו מכוסה על ידי הביטוח ויהיה **באחריותו המלאה** של הנהג!
- **הזמנות רכבים לחופשת הפסח** - יש לבצע עד ליום כ"ז אדר 09/03. לאחר תאריך זה, ישובצו הרכבים על בסיס "רכבים פנויים". רכבי 7 מקומות **מספרם מוגבל** והם ישובצו בהתאם לקריטריונים שנקבעו. על המזמין 'רכב 7 מקומות', **לוודא בזמן** שסודר לו הרכב מהסוג שהוזמן.

ואצת רכב

מנהרת הזמן –

בהשפעת פורים, מגלה חבר את צפונות ליבו בעקבות תכשירי האיפור המודרניים שזה עתה נכנסו לאופנה (1970).
עדיין אקטואלי? – תשפטו אתם..

תגובות:

זהירות! צבע טרי!

כל צבעי מסוג ג' ומעלה יוכל להרצות בפניכם על כללים מסוימים בתורת השימוש הנכון בצבע. כן כן, במלאכה זו – כבכל מלאכה אחרת ישנם כמה כללי זהב והמתעלם מאלו יוציא מתחת ידו מלאכה בלתי מתוקנת, פגומה ואפילו גרועה. במי הדברים אמורים? בחלק לא מבוטל של עלמות, נערות, ואפילו נשים בקבוצנו. נדמה כאילו הללו גילו רק לאחרונה את האפשרויות הרבגוניות בשימוש בצבע והן מורחות אותו על פניהן בכמויות ניכרות ובאינטנסיביות רבה.

תוצאות מעשיהן בדרך כלל הן כיעור מודגש ומעורר סלידה! תוצאה זו היא אשר המריצה אותי לכתוב שורות אלה על אף הסיכון שאני מסתכן בעיניכן כמי שפולש לרשות היחיד, כמי שאינו צועד עם הזמן, וקשה מזה אולי אפילו כשונא נשים לתיאבון. סיכון זה נטלתי על עצמי אף שאני מעיד עלי שמים וארץ שאני דוקא מכבד את רשות היחיד, איני מיושן ובודאי שאינני שונא נשים. היפוכו של דבר הוא הנכון ודוקא משום כך ומשום היותי אסטניס, ראיתי חובה לעצמי להטיף בשער.

ובכן, הבה ונחפש תחילה את ההנחות המשותפות לכן ולי, על מנת שנוכל בשלב מאוחר יותר להגיע אל המפריד ואל המסקנות המתבקשות מכך.

המשותף הוא, נדמה לי, בכך שגם אני מודה שהקב"ה הותיר מקום נכבד לשיפורים בפניהן של אלו או אלו שבינותיכן. ואף כי מקובלים עלי דברי החכם באדם כי שקר החן והבל היופי, אני יכול להבין את חרדתן של הללו החוששות שמא פסחנו על לימוד פרק זה מספר "משלי".

ועוד משותפת לנו הגישה לפתרון הבעיה. אם אמנם נוכל לשפר – מדוע לא נעשה זאת? אמת ויציב! אלא שהמדובר הוא בשיפור ולא בכיעור. ומשום כך גם נקראים אביזרי העזר: כלי תשפורת, ללמדנו שהכוונה לשיפור.

ועתה אל המפריד – כיצד משפרים? משפרים ע"י שימוש חסכוני בצבע, שייראו השפתיים אדומות כאילו כך הן מטבע ברייתן, שייראה עור הפנים חכלילי כאילו כך בדיוק ברא אותך הקב"ה, להנאת הרבים, וייראו הגבות יפות כאילו לא נגעה בהן יד אשה לתקנן ולשכללן.

בקיצור, טוב השיפור כאשר מצליחות אתן לנטוע בנו את האשלייה כי כך נולדתן ושבעצם לא קופחתן כלל כאשר חילקו שם למעלה את מנות היופי.

ואילו אתן, מה אתן עושות? צובעות, מדגישות ומורחות בפזרנות כאילו שותפים אנחנו לבית החרושת "טמבור" וכל המרבה הרי זה משובח, הן מבחינת התוצאות הויזואליות והן מבחינת הרווחים הצפויים. וחבל...

חבל כי חדר האוכל בליל שבת בשום פנים אינו רשות היחיד, ועליכן לגלות מידה מסוימת של התחשבות כאשר אתן מופיעות בו ומקבלות את שבת מלכתא כליצניות של פורים.

אך יותר מזה חבל עליכן. אנחנו גדלנו וחונכנו לכבד את האדם באשר הוא אדם, ואחת היא לנו אם יפה הוא אם לאו. אך, לעזאזל, אינכן מעלות על דעתכן כמה קשה לנו להתעלם מן העלבון המונח ביסוד ההצטבעות האינטנסיבית...עלבון למושג היופי ועלבון לאדם העוסק במעשי מרמה רועשים כל כך. והרי אנחנו באמת ובתמים רוצים לכבד כל אדם באשר הוא אדם. אז אנא אל תקשו עלינו יתר על המידה.

יהודה בר"ט

לשנה ולאהר"ה דביר ולכל המשפחה
מלא טוב להולדת הנכד
בן לדכנה וליאיר אלדר

ליהודית וליצקה מוסנזון ולכל המשפחה
מלא טוב להולדת הנין
נכד לאורית ולאמוס אורי
בן לתהילה ולאהלל אורי

לנתי רונה
מלא טוב לבר-המצווה
לאסתר ולאשר ולכל המשפחה
שתזכו להרבה נחת!

דבר הרבש"ץ

ביום חמישי כ"ה באדר 7/3 יתקיים אימון של כ 15 חיילים
בתחום הקיבוץ.
האימון יחל ב 17:00 ויסתיים לקראת 23:00.

יואב פרנקל

החזרת תחפושות

מחסן התחפושות ייפתח להחזרת תחפושות:
 במוצ"ש הקרוב (מוצאי פר' כ תשא) בין 20:30 – 21:30.
 וכן ביום שלישי הבא כ"ג באדר בשעות 16:30 – 17:30.

נבקש להזכיר לציבור כי יש להחזיר את התחפושות בשבועיים הקרובים, ולא יאוחר מזה. אנא הימנעו מאיחורים שיגררו קנסות.

התחפושות יוחזרו כשהן נקיות ושלמות.
 נשמח לקבל אביזרים ותחפושות חדשות.

בברכת ימים שמחים,

אחר סמיט וועדת תרבות

טיול אביב – שדות נדב

המועד: יום רביעי, ב' בניסן 13.03.13
 שעת יציאה: 07.50 משער סעד באוטובוס של המועצה
 המסלול: נחצה את נחל שקמה האם זהו נחל גרר?
 נעבור ליד אגם פורה ונבקר בתל נגילה, האם זו היא גרר?
 נצעד לאורך מסילת הרכבת הטורקית ונקנח בביקור ב"חוות פיליפ".

בהזרכת יאיר צורן

הליכה נוחה כ-4 ק"מ, מעט טיפוסים
 שעת חזרה משוערת 15.30
 עלות הטיול- 70 ₪, לחברי 'מועדון גימלאים' - 40 ₪
 יש להצטייד באוכל ומים למשך היום- הרשמה על גבי לוח המודעות

אריט תמ"ר וברוכיה לוכן

הודעה לציבור

תם עידן חנות "קו לקו" הזכורה לטוב.
 הציבור שלנו זכאי וראוי לשירות ולכן קמה ה"מיני חנות" הממוקמת במחסן הבגדים.

ימי הפתיחה הם: יום שני בשעות: 17.00-18.30

יום רביעי בשעות: 09.00-10.30

מה בחנות? – בגדי תינוקות קטנטנים, מגבות, הלבשה תחתונה לציבור המבוגר וכלי מיטה לפי הזמנה. בשלב זה יש עדיין שאריות של – ציציות, גופיות ציצית וחוטמים לסריגת כיפות.

בהצלחה לכולנו, מפעילת ה"מיני"

צדנה כראון

סיכום קצרים של יריד פורים...

השנה הגיעה אליי הצעה מפתה במיוחד- להרים את יריד פורים ולהנחות את כיתה ח' אשר מכינה אותנו מדי שנה. הסכמתי להצעה ויצאנו לדרך.

לאחר לבטים והצעות שונות, ילדי כיתה ח' החביבים הציעו שהנושא של היריד יהיה: חלל. עמלנו רבות כאשר חלק מהקריטריונים אם נעמוד במשימה היו- מקוריות, חדשנות, יצירתיות והשקעה. בכל אלה הצטיינו החבר'ה במבחן התוצאה! השקיעו ימים ולילות בצביעת המתקנים, בהרכבת מתקנים חדשים ובחיפוש אחר דברים נוספים ושינויים שיהפכו את היריד ליריד שלא מהעולם הזה... שמחנו לראות את כולם נהנים מעמלנו הרב. ברצוני להודות מספר תודות גדולות לאנשים שללא עזרתם הייתי אובדת בים של עבודה:

הראשונה היא- לילדי כיתה ח'! **גל רידר, גליה לנדאו, לירון שהם, תהילה לנדאו, יובל אבן-צור, אמיתי וידס, יאיר סולומון ורנן שלמה.** תותחים!! כל הכבוד על ה-כ-ל! הייתם מעולים והיה לי כבוד גדול לעבוד אתכם ולעזור לכם!

השנייה היא- להורים של הילדים! היתה לי הזכות ללוות את ילדיכם השנה בהכנות לפרויקט הזה. זכיתם בילדים מקסימים, רציניים, אחראים, יצירתיים ובעלי לב טוב וידיים טובות! היה לי עונג להוביל אותם קדימה ולתמוך בהם בשעת הצורך. אני חייבת לציין כי את רוב העבודה הם עשו בעצמם והשקיעו בכך רבות!!! יישר כוח להם!! הרבה תודה על ההבנה של העומס בתקופה האחרונה, על העזרה בתפעול היריד ופירוקו...

השלישית היא- לרכזת החינוך הנפלאה **אורלי וידס ולמנחם וחגית בלומנטל** מדריכי החטיבה! שפוטו היו בקשר מתמיד ורצון לעזור והשקיעו ממיטב זמנם על מנת להפוך את היריד למושלם. הרבה הרבה תודה.

תודה נוספת מגיעה למדריכי התיכון **אשר ונעמה רוטנברג וליילדי התיכון-** שסונג'רו לעזור עם טרקטורים בכל שעה ותמיד ענו בחיוב ונתנו יד! הרבה הרבה תודה!

חשוב לציין כי הסכום שהצטבר מההגרלה הגדולה הוא כ-3000 ש. הרבה תודה לכל הנרשמים והתורמים! "המציל נפש אחת מישראל כאילו הציל עולם ומלואו".

הרבה תודה ושניפגש בשמחות!!

ואיריך זה איריך אחר...

זוכרים את יריד הצדקה שאנו נוהגים לקיים בחופשת החנוכה?? בשנה האחרונה זכיתי לארגן גם את היריד הזה. היה מוצלח ובסופו של דבר הצלחנו לאסוף כ-5000 ש. הכסף נתרם למרכז "אורנית"- מרכז שיקומי בתל השומר ששייך ל"עזר מציון".

הרבה תודה לכל מי שלקח חלק ולכל התורמים!

בעקבות ארגון היריד השנה, עלה רעיון לשנות במקצת את פורמט 'יריד הצדקה' שיתקיים בשנה הבאה (תשע"ד).

זה הולך כך:

כל משפחה (שתרצה כמובן...בלי כפייה) תבחר לה איזושהי יזמות או פינה עליה היא תיקח חסות ואחריות ודרכה היא תתרום צדקה. כלומר- על מנת לאפשר לכלל הקהילה להיות מעורבת יותר בכל תהליך ההכנות ליריד וביריד עצמו, כל אחד שירצה, יוכל לבחור תחום מסוים או דוכן מסוים עליו הוא יהיה אחראי. זה יכול להיות דוכן יד 2, דוכן תיקים, דוכן תכשיטים, דוכן אפיה או כל מה שעולה על רוחכם... לכן אנו מכריזים על כך מוקדם על מנת שתוכלו להתארגן ולהשקיע...

לאחר החגים יפורסמו פרטים נוספים...בינתיים אתם מוזמנים להתחיל לחשוב על רעיונות...
לפרטים נוספים ולבירורים ניתן לפנות אליי תמיד בשמחה!

ענת פלס, ספיר חביביאן (אורן)

מתנות לאביונים - פורום תשע"ד

מבצע חלוקת מתנות לאביונים ביום הפורים הסתיים בהצלחה, תודות לתרומות הרבות שהועברו על ידי חברי הקהילה. ההזמנה נערכה בכלבו על בסיס הערכה משנה שעברה, אבל היקף התרומות איפשר להגדיל את סל המצרכים לכל משפחה. הסכום שנשאר הועבר לועדת צדקה והוא ישמש אותנו לחלוקת תלושים לקראת חג הפסח (קמחא דפסחא).

לצורך הכנת המשלוחים נאספו ילדי המשפחות הצעירות ביום חמישי, תענית אסתר. כל קבוצת ילדים קיבלה רשימת מצרכים ויחד הכינו משלוח למשפחה שכלל 2-3 ארגזים (בשר, עופות, יינות, פירות, אורז, קורנפלקס, ממתקים ועוד).

נעזרנו במחלקת הרווחה של המועצה בקבלת רשימה של משפחות נצרכות, וחילקנו את הרשימה עם קיבוץ עלומים. החלוקה התבצעה בבוקר יום הפורים.

יישר כחם של כל המשתתפים והמסייעים.

הרב ארי'